

Декалог в Септуагинте

Exod. 20:1-17		Deut. 5:6-21	
וַיִּדְבֹּר אֱלֹהִים אֶת כָּל־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה לְאַמֹּר: ס² אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֶּן יֶת עֶבֶד יָמִים: לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־ פָּנָיִ: לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ:	20 ^{1†}Καὶ ἐλάλησεν κύριος πάντας τοὺς λόγους τούτους λέγων ^{2†}Εγώ εἰμι κύριος ὁ θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ^{3†}οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. ^{4†}οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἰδωλον οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὑδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.	⁶ אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲשֶׁר הוֹצֵאתִיךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבֶּן יֶת עֶבֶד יָמִים: לֹא יִהְיֶה־לְךָ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל־פָּנָיִ: ⁸ לֹא תַעֲשֶׂה־לְךָ פֶסֶל וְכָל־ תְּמוּנָה אֲשֶׁר בַּשָּׁמַיִם מִמַּעַל וְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ מִתַּחַת וְאֲשֶׁר בַּמַּיִם מִתַּחַת לָאָרֶץ:	^{6†}Εγώ κύριος ὁ θεός σου ὁ ἐξαγαγών σε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ^{7†}Οὐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πρὸ προσώπου μου. ^{8†}Οὐ ποιήσεις σεαυτῷ γλυπτὸν οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὑδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς.

לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל קָדָשׁ
פֶּקֶד עֲוֹן אָבֹת עַל־בְּנִים עַל־
שְׂלֵשִׁים וְעַל־רִבְעִים לְשָׁנָא י׃
וְעַשֵּׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים לֹא־הָבִי
וְלִשְׁמֶרִי מִצֹּרְתִּי׃ ס
7

לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה יְהוָה אֶת־
אִשְׁרֵי־יִשָּׂא אֶת־שְׁמוֹ לְשׁוֹא׃ פ
זָכוֹר אֶת־יְיָ הַשָּׂבֹת לְקֹדֶשׁ׃
שְׁשֵׁת יָמִים תַּעֲבֹד וְעַשֵּׂי ית
כָּל־מְלָאכָתָךְ׃
וַיֹּם הַשְּׁבִיעִי שַׁבָּת לַיהוָה
אֱלֹהֶיךָ לֹא־תַעֲשֶׂה כָּל־מְלָאכָה

^{5†}οὐ προσκυνήσεις
αὐτοῖς οὐδὲ μὴ λατρεύσης
αὐτοῖς Σ ἐγὼ γάρ εἰμι
κύριος ὁ θεός σου, θεὸς
ζηλωτῆς ἀποδιδούς
ἀμαρτίας πατέρων ἐπὶ
τέκνα ἕως τρίτης καὶ
τετάρτης γενεᾶς τοῖς
μισοῦσίν με, ^{6†}καὶ ποιῶν
ἔλεος εἰς χιλιάδας τοῖς
ἀγαπῶσίν με καὶ τοῖς
φυλάσσουσιν τὰ
προστάγματά μου.

^{7†}Οὐ λήμψη τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ
ματαίῳ Σ οὐ γὰρ μὴ
καθαρίση κύριος τὸν
λαμβάνοντα τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.
^{8†}Μνήσθητι τὴν ἡμέραν
τῶν σαββάτων ἀγιάζειν

לֹא־תִשְׁתַּחֲוֶה לָהֶם וְלֹא
תַעֲבֹדֵם
כִּי אֲנֹכִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֵל
קָדָשׁ פֶּקֶד עֲוֹן אָבֹת עַל־
בְּנִים וְעַל־שְׂלֵשִׁים וְעַל־
רִבְעִים לְשָׁנָא י׃
וְעַשֵּׂה חֶסֶד לְאֲלֹפִים
לֹא־הָבִי וְלִשְׁמֶרִי (מִצֹּרְתִּי)
ס׃ [מִצֹּרְתִּי]׃ ס
11

לֹא תִשָּׂא אֶת־שֵׁם־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ לְשׁוֹא כִּי לֹא יִנָּקֶה
יְהוָה אֶת־אִשְׁרֵי־יִשָּׂא אֶת־
שְׁמוֹ לְשׁוֹא׃ ס
12

^{9†}οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς
οὐδὲ μὴ λατρεύσης αὐτοῖς,
ὅτι ἐγὼ εἰμι κύριος ὁ θεός
σου, θεὸς ζηλωτῆς
ἀποδιδούς ἀμαρτίας
πατέρων ἐπὶ τέκνα ἐπὶ
τρίτην καὶ τετάρτην
γενεὰν τοῖς μισοῦσίν με,
^{10†}καὶ ποιῶν ἔλεος εἰς
χιλιάδας τοῖς ἀγαπῶσίν με
καὶ τοῖς φυλάσσουσιν τὰ
προστάγματά μου.

^{11†}οὐ λήμψη τὸ ὄνομα
κυρίου τοῦ θεοῦ σου ἐπὶ
ματαίῳ Σ οὐ γὰρ μὴ
καθαρίση κύριος τὸν
λαμβάνοντα τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐπὶ ματαίῳ.
^{12†}φύλαξαι τὴν ἡμέραν

אֲתָהּ וּבְנֶהּ-וּבָתֶּיהָ עֲבָדֶיהָ וְאִמָּתֶיהָ
וּבְהֶמְתָּהּ וּגְרֶיהָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיהָ:

כִּי שְׁשַׁת-יָמִים עָשָׂה יְהוָה
אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ אֶת-הַיָּם
וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר-בָּם וַיָּנַח בַּיּוֹם
הַשְּׁבִיעִי עַל-כֵּן בֵּרַךְ יְהוָה אֶת-
יוֹם הַשַּׁבָּת וַיְקַדְּשֵׁהוּ: ס
כַּבֵּד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְךָ
לְמַעַן יֵאָרְכוּ יָמֶיךָ עַל הָאָדָמָה
אֲשֶׁר-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ס
לֹא תִרְצָח: ס
לֹא תִנָּאֵף: ס

αὐτήν. ^{9†}ἔξ ἡμέρας ἔργα
καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα
σου Σ ^{10†}τῇ δὲ ἡμέρᾳ τῇ
ἐβδόμῃ σάββατα κυρίῳ τῷ
θεῷ σου Σ οὐ ποιήσεις ἐν
αὐτῇ πᾶν ἔργον, σὺ καὶ ὁ
υἱός σου καὶ ἡ θυγάτηρ
σου, ὁ παῖς σου καὶ ἡ
παιδίσκη σου, ὁ βοῦς σου
καὶ τὸ ὑποζύγιόν σου καὶ
πᾶν κτῆνός σου καὶ ὁ
προσήλυτος ὁ παροικῶν ἐν
σοί. ^{11†}ἐν γὰρ ἔξ ἡμέραις
ἐποίησεν κύριος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν καὶ
τὴν θάλασσαν καὶ πάντα τὰ
ἐν αὐτοῖς, καὶ κατέπαυσεν
τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ Σ διὰ
τοῦτο εὐλόγησεν κύριος
τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην
καὶ ἡγίασεν αὐτήν.

שְׁשֶׁר אֶת-יוֹם הַשַּׁבָּת
לְקַדְּשׁוֹ כְּאֲשֶׁר צִוְּהָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ:
¹³וְשֵׁשַׁת יָמִים תַּעֲבֹד
וְעָשִׂיתָ כָּל-מְלָאכְתְּךָ:
¹⁴וַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת
לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה
כָּל-מְלָאכָה אַתָּה וּבְנֶהּ-וּבָתֶּיהָ
וְעַבְדֶּךָ-וְאִמָּתְךָ וְשׂוֹרְךָ
וְחִמְרְךָ וְכָל-בְּהֶמְתְּךָ וְגֶרְךָ
אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ לְמַעַן יָנוּחַ
עַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ כָּמוֹךָ:
¹⁵וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים כִּי-עָבַד הָיִיתָ
בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיֹּצִאֲךָ יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מִשָּׁם בְּיָד חֲזָקָה
וּבְזֶרַע נְטוּנָה עַל-כֵּן צִוְּךָ
יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לַעֲשׂוֹת אֶת-יוֹם
הַשַּׁבָּת: ס

τῶν σαββάτων ἀγιάζειν
αὐτήν, ὃν τρόπον
ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ
θεός σου. ^{13†}ἔξ ἡμέρας
ἔργα καὶ ποιήσεις πάντα
τὰ ἔργα σου Σ ^{14†}τῇ δὲ
ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ σάββατα
κυρίῳ τῷ θεῷ σου Σ οὐ
ποιήσεις ἐν αὐτῇ πᾶν
ἔργον, σὺ καὶ ὁ υἱός σου
καὶ ἡ θυγάτηρ σου, ὁ παῖς
σου καὶ ἡ παιδίσκη σου, ὁ
βοῦς σου καὶ τὸ ὑποζύγιόν
σου καὶ πᾶν κτῆνός σου
καὶ ὁ προσήλυτος ὁ ἐντὸς
τῶν πυλῶν σου, ἵνα
ἀναπαύσῃται ὁ παῖς σου
καὶ ἡ παιδίσκη σου ὥσπερ
καὶ σύ Σ ^{15†}καὶ μνησθήσῃ
ὅτι οἰκέτης ἦσθα ἐν γῇ
Αἰγύπτῳ καὶ ἐξήγαγέν σε

15 לֹא תִגְזֹב: ס 16 לֹא-תַעֲנֶה בְּרַעְיָךְ עַד שְׁקָר: ס 17 לֹא תִחְמֹד בֵּית רַעֲיָךְ לֹא- תִחְמֹד אִשְׁתִּי רַעֲיָךְ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעֲיָךְ: פ	12† Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς τῆς ἀγαθῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι. 13† Οὐ μοιχεύσεις. 14† οὐ κλέψεις. 15† οὐ φονεύσεις. 16† οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ. 17† Οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοὸς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑποζυγίου αὐτοῦ οὔτε	16 כָּבֹד אֶת-אֲבִיךָ וְאֶת-אִמְּךָ כְּאֲשֶׁר צֻוֶּה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְמַעַן יֵאָרִיכוּ יְמֶיךָ וְלִמְעַן יֵיטֵב לְךָ עַל הָאֲדָמָה אֲשֶׁר- יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ: ס 17 לֹא תִרְצָח: ס 18 וְלֹא תִנָּאֵף: ס 19 וְלֹא תִגְזֹב: ס 20 וְלֹא-תַעֲנֶה בְּרַעֲיָךְ עַד שְׁוָא: ס 21 וְלֹא תִחְמֹד אִשְׁתִּי רַעֲיָךְ וְלֹא תִחְמֹד בֵּית רַעֲיָךְ וְעַבְדְּךָ וְאִמָּתְךָ וְשׁוֹרְךָ וְחֲמֹרְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְרַעֲיָךְ: ס	κύριος ὁ θεός σου ἐκεῖθεν ἐν χειρὶ κραταιᾷ καὶ ἐν βραχίονι ὑψηλῷ, διὰ τοῦτο συνέταξέν σοι κύριος ὁ θεός σου ὥστε φυλάσσεσθαι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων καὶ ἀγιάζειν αὐτήν. 16† τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου, ὃν τρόπον ἐνετείλατό σοι κύριος ὁ θεός σου, ἵνα εὖ σοι γένηται, καὶ ἵνα μακροχρόνιος γένη ἐπὶ τῆς γῆς, ἧς κύριος ὁ θεός σου δίδωσίν σοι. 17† Οὐ μοιχεύσεις. 18† Οὐ φονεύσεις. 19† Οὐ κλέψεις. 20† Οὐ ψευδομαρτυρήσεις κατὰ τοῦ πλησίον σου μαρτυρίαν ψευδῇ. 21† οὐκ
--	---	---	---

	παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.¹		ἐπιθυμήσεις τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον σου. οὐκ ἐπιθυμήσεις τὴν οἰκίαν τοῦ πλησίον σου οὔτε τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ οὔτε τὸν παῖδα αὐτοῦ οὔτε τὴν παιδίσκην αὐτοῦ οὔτε τοῦ βοῶς αὐτοῦ οὔτε τοῦ ὑπόζυγιου αὐτοῦ οὔτε παντὸς κτήνους αὐτοῦ οὔτε ὅσα τῷ πλησίον σου ἐστίν.²
--	--	--	---

¹Wevers, John William ; Quast, U.: Exodus (Göttingen Septuagint II, 1). Göttingen : Vandenhoeck & Ruprecht, 1991, S. 240

²Wevers, John William: Deuteronomium (Göttingen Septuagint III, 2). Göttingen : Vandenhoeck & Ruprecht, 2006, S. 110